

iveien for Arsenikhandel, hvorfra følger, at det ikke kan undgaaes, at der dernede fra meget let ved Bisæfkræmmere og mange Andre folportheres Arsenik op i den Del af Sjælland, der støder nærmest op til Grændsen. Det kan maatte være en Forklaring af det Fænomen, at det ærede Medlem fra Ribe ingen Bamseligheder har havt ved at faae Arsenik, hvormod man i andre Egne af Landet Nord paa ikke har fundet det saa let.

Dernæst vil jeg med Hensyn til § 18 bemærke, at vi jo vel sagtens nok vilde kunne blive enige om at føie de Vædringer ind i denne Paragraf, som den ærede første Taler henvisste til. Grunden til, at man har forbeholdt sig ved Anordning af forandre Listen over Gifte eller Giftstoffer hvad man nu vil falde det, i § 1, er nærmest den, at det kan forudsjes, at ligesom Kemien i de sidste Aar har fundet paa mange nye Ting, vil dette ogsaa ske for Fremtiden, og det vil rimeligvis gaa tidt paa, at der kan være Trang til at inddrage saadanne nye Stoffer under Fortegnelsen. Det vil derfor være lidet hensigtsmæssigt hver Gang at komme til Rigsdagen og udvikle et Tillæg til Loven for at kunne optage saadanne ny opfundne Giftstoffer paa Listen. Dette er dog naturligvis ikke Noget, der vil lægge Hindringer i Veien for Loven, dersom vi ellers kunne blive enige om den.

Hvad det sidste Spørgsmaal, nemlig det Sproglige, angaar, er jeg fuldstændig Medgjærligheden selv. Jeg disputerer nødig med Folk om disse sproglige Ting, og hvis man ikke synes om Udtrykket „Gifte“, men vil udtrykke den samme Ting paa en anden Maade, skal man meget let blive enig med mig derom. Det kan gjerne være, at det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Tauber) har Ret, naar han mener, at dette Ord egentlig ingen Flertalsform har, at det for saa vidt vil være rigtigere at tale om „Gift“ og ikke om „Gifte“, og at man, hvis man endelig absolut skal have en Flertalsform, bør bruge Udtrykket „Giftstoffer“ og deslige. Men, som jaagt, det sproglige Spørgsmaal skal jeg slet ikke lægge nogen videre Vægt paa. Naar jeg har brugt Udtrykket „Gifte“, er det, fordi Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det er kommet til mig fra de forskjellige sagkyndige Autoriteter, der have behandlet det, fremtraadte med dette Ord, og saa har jeg ikke tænkt videre over at kritisere det fra et sprogligt Standpunkt. Jeg kan derfor ikke sige Andet end at de Bemærkninger, som ere fremkomne her i Dag, give mig Haab om, at man ved Forhandling med et Udvalg vil kunne blive enig om Lovforslaget.

N. Andersen (Odense Amts 2den Valgkreds): Jeg vil tillade mig i Anledning af den Bemærkning, som kom fra det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Bust) at gøre opmærksom paa, at det jo ikke blot er Blandingen af den Gift, som bruges til Kreaturvadsten, der kommer an paa at kjende, og som Dyrlegerne hovedsagelig kjende. Det, som jeg anser for at være det Vigtigste, der er opnaaet ved, at det hidtil kun har været Dyrlegerne tilladt at udføre denne Gjerning, er det, at Dyrlegen medbringer sine egne Aar, hvori Giftblandingen foregaar, saa at hvor der bruges Dyr læge, blive ingen Menneskehusgeraad benyttede til Giftvadsningen, og det turde være, at den største Fare ved Sagen, dersom det blev overladt til Alle og Enhver at benytte Arsenikvadsning, vilde være den at faae disse Giftstoffer i sine Aar. Det er ikke alle Mennesker, der ere saa forsigtige, som de burde være. Jeg kjender Exempler paa, at et Menneske er blevet dræbt netop som Følge af, at saadanne Giftstoffer have været i Løstak eller Lørdunke, paa hvilke der senere er kommet noget Andet, der er blevet benyttet som Næringsmiddel. Jeg kjender ogsaa Exempler paa, at et Kreatur er død af en for stærk Giftblanding og noget Saadant kan resultere, hvis Vadsningen bliver givet fuldstændig fri. Thi om det end er saaledes som den høitærede Justitsminister rigtig bemærkede, at man godt kunde overlade Saadant til det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds, uden at det vil ske nogen Skade, saa veed det ærede Medlem dog, at ikke alle Mennesker ere saa kloge som han eller saa forsigtige, som det vilde være ønskeligt og nødvendigt at være. Hvorvidt det vilde være rigtigt, som den ærede Justitsminister antydede, at autorisere en anden Mand end en Dyr læge i hvert Sogn til at udføre denne Gjerning, skal jeg ikke udtale mig videre om; men det vilde i alt Fald være en betydelig Indskrænkning i Dyrlegerens hidtil havte Erhverv, dersom noget Saadant fandt Sted. Man har dog ment, at naar de unge Mennesker havde anvendt deres Tid og Midler for at forstaae sig de Kundskaber, som udfordres for at være Dyr læge, var Staten ogsaa interesseret i at drage nogen Omjörg for at gjøre det muligt for disse Mennesker at leve her i Landet; men dette at autorisere Andre end Dyr læger til at udføre Kreaturvadst vil være en betydelig Indskrænkning i Dyrlegerens hidtil havte Erhverv, som maatte kunne have sine Betænkneligheder.